

IMÁDSÁGOK

FOHÁSZ

Istenem, oh egyetlen Úr
Kinek trónod a kék azur
Gyöngé lányod előtted áll,
Minden jót csak Te öled vár.
Jőjj le ide kegyelmeddel,
A félelmet üzd el, vedd el.
Szereteted harmatcseppje,
Csepegjen a szívsebemre.
Gyógyítsd meg e beteg szívet
Ébreszd föl az élő hitet.
Erőd uralkodjék bennem,
Segélyen Te hozzád mennem.
A magas ég szenteld széked,
A tiszta szív oltárképed.
Reményem a fénylő csillag,
Fohászom az égő illat.
Hozzád emelem szívemet
Oh hallgasd meg kérésimet.

MINDENNAPRA.

Hétfőn reggel.

Hozzád fordulok jó Atyám, szívemei
hozzád emelem.

Egy hívó szót hallottam, melyből ne-
vemem megértettem. Nem volt nyugová-
som, míg félre nem vonultam, hogy imád-
ságot vegyek ajkaimra.

Szólj most Uram, mert hallja a te
gyöngé leányod. Szólj és parancsolj, hadd
tudjam meg, mit kell cselekednem, hogy
az örök életet és boldogságot elnyerhes-
sem.

„Járj előttem szüntelen és légy alá-
zatos.“ Ezt a szent parancsolatot igyekez-
tem én is megtanulni és híven megtartani,
mert bizony úgy érzem, hogy csak Te tu-
dod megnyugtatni szívemet, csak Te tudod
azt cselekedni, hogy a harmatcsepp édes
mézzé és ne pusztító méreggé változzék.
Látom most már nyilván, hogy gyümöl-
cséről ismerhető meg a fa, azt is megér-
tettem, amit a mester mondott volt, hogy
amely fa jó gyümölcsöt nem terem, kivá-
gatik és a tüzre vettetik.

Igyekezni fogok jó Isten, hogy szívem érzései, lelkem gondolatai ezentúl Téged dicsérő éneket zengjenek, Téged áldó beszédeket hirdessenek.

Minden órának megvan a maga virága, minden halandónak lesz halhatatlansága, ha a Te lelked elől nem rejtőzik el s ha a Te igédet nem zárja ki a kebeléből. Én is igyekezni fogok jó Isten, hogy szent tetszésed szerint éljek s híven végezzem minden dolgom.

Hálát adok Neked, hogy bár méltatlan voltam, gondot viseltél rám.

Buzgó köszönetet mondok, hogy bár nem voltam hív munkás, áldásodat nem vontad meg tőlem.

Kérlek, jó Isten, szereteted erejével tarts vissza engemet minden rossztól és távoztass el tőlem minden gonoszt. Kérlek, oh tisztítsd meg gondolataimat, hogy még titokban se tegyek olyat, ami megrontja emberi méltóságomat és előtted kedves gyermeki érzelmeimet.

Szívembe oltsd be az irántad való szeretet s vezess útaidon mindenkor. Amen.

Estve.

Félelem száll szívemre, mert közelg a sötét éjszaka. Nem tudom, hogy kitől félek, nem tudom miért remegek, mert bizonytalan és titokzatos körültem minden. Ki mondhatná meg, ki szabadít meg engemet, ha eljön a veszély.

Uram Isten! Az elemek a Te kezében vannak, a hajnalnak szárnyakat Te adsz, a holdat és csillágokat Te borítod el a fellegekkel és Te szabadítod föl. Te tudod eltávolítani a veszedelmet is.

Hozzád fordulok, Tőled kérek segídelmet, oh ne hagyj el jó Atyám, hogy legyen csöndes nyugodalmam és szerencsés ébredésem. Amen.

Kedden reggel.

Ismét fölsütött rám fényes napod, oh áldások atyja, jó Isten! Ismét ajkamon vannak a hála és köszönet szavai. Tudom, hogy Te, kinek a mindenség egy legyen szavadra állott elő, nem kívánod az én gyöngye hangomat hallani, de mégis, szí-

vem úgy sugallja, hogy szóljak és Te meghallgatsz engemet. Te, akinek országodban helye van a legkisebb gyermeknek, magad elébe bocsátod azt, aki alázatos tud lenni. Te meggyógyítod a szív fájdalmát és megnyiheted a szomjuhozó ajkát.

Mily bölcsen alkottál mindeneket oh áldott Teremtő! Sokszor fordult meg elmémben az a gyarló gondolat, hogy a nőt gyöngébbnek teremtetted más teremtményeidnél. Úgy tanultam, hogy a nő több rossznak volt a szerzője, mint jónak. De most, midőn gyermeki bizalommai állok előtted, átlátom, hogy Te mindeneket oly bölcsen, oly tökéletesen rendeztél, hogy sehol sem lehet hiány. Most, midőn a gyermeki bizalom fölébredt szívemben, érzem, hogy nekem is szabad megjelennem előtted. Úgy van jó Atyám, Te nem taszítasz el engemet színed előtt, hanem, ha vannak is vétkeim, azokat elnézed, ha vannak is gyöngeségeim, azokat erőmmé változtatod.

Úgy van hatalmas Isten, a Te erődd erősíti gyenge karomat, hogy a munkában el ne fáradjak. A Te hatalmad szaporítja

az áldást kezem alatt, hogy az enyéim szükségét ne szenvedjenek.

Oh milyen boldogító ez a tudat! Oh milyen boldogító ez a hit!

Köszönöm jó Istenem mind ezt, amivel bírok. Köszönöm életemet, köszönöm akiket nekem adtál, köszönöm a levegőt, amivel üdítesz, az eledelt, amivel táplálsz. Köszönöm a hitet, amelynek horgonya biztos parthoz erősített.

Köszönöm a vallást, amely megnyitja előttem az imádkozás házát és megengedi, hogy saját hajlékomban is kiönthessem előtted a szívem érzelmeit.

Áldj meg és szentelj meg jó érzéssel s tiszta étellel az egész nap folyamán. Bizalommal kérlek édes jó Atyám, Istenem.
Amen.

Estve.

Megkondul már újra az estvéli harang,
Rezegve jár körül ez édes, méla hang.
Szóvá lesz ajkamon s a szó a Te neved,
Áldva légy általam Atyám jó Istenem,
Vége van a napnak, vége a munkának
S emiatt környékez engemet a bánat,
Sokat jelöltem ki, sokat kértek mások,
S im kevés volt munkám, de sok az áldásod.

Te ismersz engemet, tudjad mit tehetek.
 Oh kérlek ne vess meg gyarló nőt, gyermeked.
 Pótolj ki erőmet, neveld akaratom,
 Tiszta szándékomat engedj megmutatnom.
 Tartsd távol lányodtól a rossz embereket
 S ne engedj, hogy tőle rosszak eredjenek.
 Gondolatom tápláld, hitem erősítsed,
 Tedd élővé bennem munkás szereteted.
 Az éj sötétjében világosíts nékem.
 Ne engedj csalódní gyermeki reményem.
 Áld meg kiket adtál, férjem, gyermekeim,
 Te néked szentelem igaz érzelmeim.

Ámen.

Szerdán reggel.

Újból imádkozni vágyom szeretet forrása, Istenem! Ma is a Te neved emlegetésével óhajtok munkámhoz kezdeni.

Minden teremtmény él, mozog, munkálkodik. A munkások mélabús dala, a pacsirták szárnycsattogása, a kis férgek zizegése mind egy-egy hála-ima Tehozzád az életért, az erőért, a napsugárért, a virágillatért, a harmatcsepért és az édes mézért. Az éj csillagai, mintha a szégyenérzet fogta volna el, a királyi nap fényét megpillantva, félrevonultak, de ők sem pihennek, hanem erőt gyűjtenek, hogy ha

jön a sötét éjszaka, megjelenjenek és útat mutassanak a vándornak.

Ezeknek a látása növeli erőmet és megtanít, hogy nekem is az én szegénységem és gyöngeségem, gazdagság és erő lesz, mihelyt kellő időben állok elő ott, ahol segítségre van szükség.

És vajjon ki volna az a gazdagok közül, aki gondot viselne az én kedves kis gyermekeimre, akik még csöndesen alusszák a boldogok álmát, ha én levennem róluk kezemet? Ki volna az, aki munkájában izzadó férjemnek gondoskodnék tápláló eledelről és enyhítő italról? Ki menne elébe, hogy letörölje homlokáról a munka verejtékét, midőn haza érkezik, ha nem én? És ki volna az, aki ezt a kis hajlékot barátságossá, vonzóvá, édes otthonná tenné, ha nem az édes anya?

Ime látom Atyám, hogy én mégsem vagyok olyan szegény s olyan erőtlenség, amit eddig hívének. Látom, hogy én gazdag, megáldott és boldog vagyok. Látom, hogy áldásokból többet juttattál nekem, mint amennyit megérdemeltem. Látom, hogy egy pillanat a Te gondviselésed, a Te sze-

reteted szárnyai alatt több, mint anélkül az egész élet.

Jól esik lelkennek, Atyám, hogy hálaadhatok neked, hogy kicsinységemet fölemelted magadhoz, s megengedted, hogy gyöngé imámmal én is csatlakozzam többi teremtményeid hálaadó zenéjéhez. Hálaadok neked, hogy meghallgattad könyörgésemet, hálaad, hogy őrizted enyéimet, növeled gyermekeimet, erőben megtartod jó férjemet, akinek oldala mellé állítottál.

Köszönöm mindezeket. Köszönöm a napot és az éjtszakát, köszönöm az üdítő harmatot és az áldó melegséget. Köszönöm életemet és reménységemet, most és minden időben. Amen.

Estve.

Jó Atyám! Engedd meg ma is, hogy édes kis hajlékunk egy pillanatra ismét imádság hajlékává változzék s most, midőn velem vannak mindazok, akikkel engemet megáldottál, köszönjem meg Felségednek ezt a napot, amely már lehatnyatlott.

A sötét éjszakában légy oltalmunk, hogy ne érjen veszedelem, légy őrizőnk, hogy csöndesen pihenhessünk.

Kérlek jó Atyám, fordítsd javunkra ez éjszakának csöndességét, hogy testi, lelki erőben megújulva ébredhessünk új napra.

Aldj meg és szentelj meg jó Isten mindeneket, békességgel és nyugodt lélekkel. Kérlek, hallgass meg, Amen.

Csütörtök reggel.

Miatyánk, ki a mennyben vagy, s a földnek határain, ki mindent átölelsz, de Téged semmi be nem foghat, hozzád száll sóhajom, éretted dobog szívem. Öntudatom mondja, hogy a lélek, melyet belém leheltél, az akarat, mellyel lelkeket fölruháztad, csak úgy és akkor erősödnek meg, ha lelked szüntelen fölöttem lebeg és olykor-olykor ihlet a jóra, a nemesre és a lelkiekre.

Nem kívánok panaszt emelni sem testem, sem annak tagjai ellen, de mégis látom, hogy milyen gyakran győzedelmes-

kedik azoknak indulatja lelkem vágyain és törekvésein.

Ezért esik jól lelkemnek, hogy olykor megjelenhetek előtted s meríthetek szellemed véghetetlen tengeréből, habár csak egy cseppet is. Enyhületet, új bizalmat és új erőt nyerek ettől, s így ismét mint új ember folytatom munkámat.

Atyám, megemlékezem e helyen soknemű szükségeimről, melyeket az élet körülményei előmbe szabnak. Megemlékezem, különösen arról, amit az én gyöngé vállamra nehezítettél, de nem panaszolok, mert megtanultam a Te szent fiad példájából, hogy aki a nehéz terhet türelemmel viszi vállán, ha sok szenvedéssel is, de előbb-utóbb a Te dicsőséged közelébe jut. Ezért panasz helyett én is így szólok: az én igám terhes, de gyönyörűség.

Oly bölcsen alkottál mindeneket mennybéli nagy Teremtő, hogy ha jól tudnék olvasni, minden akaratodat, minden kötelességemet percenkint láthatnám magam elébe írva. Mert vajjon nem a Te akaratod-e, hogy én mint gyöngé nő a szeretet áldó melegségét tápláljam keblemben

mind az anyéim, mind a másoké iránt. Vajjon nem a Te akaratod-e, hogy a sajnó sebeket bekötözzem, a betegeket gyógyítsam, a gyámoltalanokat el ne hagyjam.

Annyi kincset rejtettél el számomra itt közelemben, hogy ha szemem éber, szívem tiszta, minden percben újakat fedezhetek föl, újakkal gazdagíthatom magamat, míg nem egyszer olyan gazdag leszek, hogy a testiek hiányát nem fogom érezni és boldog leszek, mint azok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják.

Aldalak és magasztallak ezért menny s föld alkotója. Aldalak azért a tudatért, amelyet részemre engedted, azért az akaratért, amellyel választanom lehet a két út közül, melyeknek egyike boldogságra, másika pedig pusztulásra vezet.

Aldalak e napért, annak ezen boldogító percéért. Aldalak az imádságért és a meghallgatásért most és örökkön örökké,
Amen.

Estve.

Lankadnak tagjaim, az álom környékez, de nem vonulhatok pihenésre addig, amíg veled, jó Istenem, nem szólok bár

egy-két szót az imádság hangján. Mert olyan boldogító az idő, melyben nevedet ajkamra véve szólok, még ha panasz volna is az.

De most nincs okom panaszra, mert amiket rám bízál, elvégeztem, úgy, amint végeznem engeded. Inkább arra kérlek, hogy a hiányokat ne tudd föl hibául, a mulasztásokat tüzd ki újabb kötelesség gyanánt, mert remélem, hogy ha kegyelmed megtart, ezután többről többre haladhatok s hozzád méltóbb lehetek.

A fáradság helyett hozz enyhet tagjaimra, a félelem helyett adj bátorságot szívembe, hogy az éjszaka is legyen javamra. Atyám, hallgasd meg imádságomat és add meg amit gyarló leányod még kérni sem tud. Amen.

Pénteken reggel.

Isten, édes Atyám! Áldásodért esedezem ezen a napon is. Régen az emberek a törvény félelmében jártak, oh vajha én lehetnék új ember s járhatnék az evangélium szeretetében. Nem veszem ajkamra

nevedet hiába, hanem szívem sugalmából s lelkelem biztatására. Te belátsz a tenger mélységébe, mennyivel inkább, az én szívembe. Te megmutatod a buvárnak az útát, hogy a tenger mélységéből drága gyöngyöt hozzon föl, mutasd meg édes Atyám nekem is azt az útát, amelyen járva szívemből elé jöjjenek azok a drága gyöngyök, melyekért az emberek engem megbecsülnek, szeretnek és maguk között megtartanak.

Nekem, jó Istenem, a Te kegyelmed mellett az emberek szeretetére, bizalmára és türelmére oly nagy szükségem van. Én érzem, hogy az emberek társaságának mennyi öröme van. Én tudom, hogy ha mindnyájan akarnók a jót, az oly naggyá nőhetne, hogy az egész emberiség egyszer boldog lenne. Én szeretném megérni azt, hogy egyszer már kezdődjék az a kor, mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán; amidőn lenne egy akol és abban lenne egy pásztor. Szeretném, ha az evangélium eljutna újból a mezőkre, el a szántóföldekre, mint a Jézus idejében s ott az Isten neve dicsőítve említették.

Milyen nagy jó lenne, ha az emberek nyelvéről elvételnek a káromlás s ahelyett szállna szét a dicsőítő ének, emlegetvén nevét ég s föld Istenének. Szegénységet, avagy gazdagságot nem kérek Istenem, csak tiszta szívet s ahhoz illő beszédet adj nekem, hogy teljenek el napjaim Téged dicsőítve, engemet országodhoz közelebb juttatva. Isten áldd meg szívemet éltető reménnyel, óvj balsorstól, csapásoktól s szenteld meg igyekezetemet éltem ezen napján is. Kérlek, hallgasd meg könyör-gésemet. Ámen.

Estve.

Isten! Édes Atyánk! Megszólalt az estvéli harang, nyugovásra készül minden munkás lényed. Nekem lelked bővségéből adtál tudományt és ismeretet, melynek segítségével világosságot teremthetek magam körül és folytathatom azt, amit rám bízál. Mennyire nagy a Te gondoskodásod rólunk emberekről. Mennyire kiválik a Te szereteted abban, hogy mi teremtményeidet mind javunkra fordíthatjuk.

Oh, vajha ne lennének méltatlan sáfárok. Oh, vajha hű szolgák és engedelmes gyermekek maradhatnánk hozzád.

Istenem, jó Atyám! Közelg a nyugvás pillanata. Én lezárom szememet, de Te örködj felettem s világosíts szereteted fényével, hogy legyen édes nyugovásom.

Ámen.

Szombaton reggel.

Jó reggel meghallgatsz engemet
Uram még virradta előtt.
Idejébb mint a nap feljön
Elődbe számlálom ügyemet
Várván kegyelmet.

Mindenható szellem, jó Atyám! Magasra törő lelket adtál nekem, oh engedd meg, hogy ez a lélek feléd közeledhessék. Közelebb hozzád Uram, mind közelebb, mert különben nem hallom meg szavadat s nem értem meg bölcs tanácsodat.

Egy kicsinyke fűszál ott a kert közepén, a fakadó bimbó a virágtáblában elenyészik, elvész, ha nincs gondozója, ha nincs, aki kösse ékes bokrétába. Én is itt

egyedül csak bujdosó leszek, ha felém nem nyujtod atyai jobb kezed. Ki fog megmenteni a mély örvényektől, ki vezet majd vissza sűrű rengetegből, ha nem a jó Atya, ha nem Te, Istenem!

Szívem azt sugallja, a reményem biztat, hogy Szent Fiad példáját idővel én is követni fogom s megtanulom bölcsességedet a búzakalászról, a tenger morajáról, a zúgó viharból, a kemény szikláról és a virágszálról; megtanulom a türelmet Jézustól, akkor, mikor a nép között jót teszen és gúnyal illetetik; akkor, mikor a templomban megjelenik s mert igazságot szól, kiűzetik onnan, ahol gyermek- s ifjú éveit boldogan töltötte.

Nekem is, oh Atyám, sokszor kell tapasztalnom, hogy legnemesebb törekvésem hajótörést szenved, legtisztább célzatomat rosszra magyarázzák. Emiatt gyakorta kedvtelenség, nyugtalanság és bánat száll reám, melyeknek súlya lenyom a föld felé és elhomályosítja szememet. Érzem, hogy sokszor nem látok tisztán, nem ítélek helyesen és nem vagyok méltó, hogy a Te gyermekednek neveztessem.

Nem kívánom Atyám, hogy minden gondot és akadályt eltávolíts útamból, csak arra kérlek, hogy szelid intéseddel add tudtomra, hogy Te mindenütt jelen vagy, nekem, gyöngye leányodnak is közelenben állsz s ha szükségem leszen, megadod a segítséget.

Igy én is remélem, hogy előbb-utóbb meghálálhatom sokszori nagy kegyelmedet s állandó szeretetedet. Így én is remélem, hogy egykoron olyan leszen minden cselekedetem, amelyről a Te Fiad hű követőjének fognak mondani.

Ezt óhajtom Atyám, ezért vágyom közeledbe, ezért kérek segítséget Tőled a mai napra, melyre fölébredtem s amelyben hozzád könyögtem Isten, jó Atyám, ki fenn vagy a mennyben. Neked legyen hála, dicséret, dicsőség, most és mindörökké. Ámen.

Estve.

Jó Isten! Egy hét munkás napjainak végéhez értem. Ha visszatekintek és vizsgálom mit végeztem, bizony nem mond-

hatom, hogy hű sáfár voltam, mert a rám bízott talentumokat nem gyümölcsöztettem úgy, amint lehetett volna.

De Te tudod jó Isten, hogy bennem nincsen tökéletesség, és annak csirája oly parányi. Azért ne taszíts el kérlek atyai színed előtt, hanem bocsáss békeességben a közlgő éjszakába, hogy majd midőn fölvirrad a Te szent napod reggele, új lélekkel, újult testtel jelenhessek meg s felvévén ünneplő ruhámat, legyek tiszta és érdemes arra, hogy elődbe bocsájtást nyerjek.

Irgalmat, atyai szeretetet kérek a Te gazdagságod tárházából, mert én csak így élek, csak így remélek boldogságot és hozzád méltó érzést és gondolatot. Atyám, hallgass meg. Amen.

Vasárnap.

(Ott, ahol nincsen imaház.)

Mint evezőt vesztett sajka a tengeren, úgy hányódom itt én az élet idegen hullámai között, élet kormányosa, gondviselő Isten! Nekem nem szólnak a harangok, az én számomra nem nyitnak templomot:

mert az én kis Jeruzsálemem messze marad amott túl a hegyeken! Éppen ebben az órában indul a kis sereg, hogy összegyűjön ott a Sionon, a Te templomodban. Ott vannak azok is, akiket magaménak vallok, ott vannak mindazok, kik engemet szerettek.

Oh ha szárnyam volna, oh ha ott lehetnék, milyen boldog lennék hozzád imádkozva! Most, amikor nincsen ki a jóra intsen, most, amikor nem szól hozzám a jó pásztor, most mint eltévedt bárány, olyannyira vágyom az én nyájam után. Mindhiába várom, nem jő senki felém, egyedül maradok, egyedül imádkozom, és még sem egyedül! Te hallgatod szavamat, Te hallod szívem dobogását, Te felelsz kérdéseimre.

Milyen idvezítő érzés, oh végtelen szeretet, hogy előtted össze vannak foglalva egy seregbe mindazok, akik ezen a napon hozzád imádkoznak. Milyen lelki megnyugvás nekem, hogy az én aggódó gondolatom innen ugyanoda száll, ahová azoké, akik amott a Te házában dicsőítő éneket énekelnek.

Istenem, milyen kegyes és milyen tökéletes vagy Te, hogy ennyire megemlékezel rólam, elhagyott leányodról is. Milyen sokat kellene hogy imádkozzam, ha meg akarnám hálálni, hogy engemet itt is jó emberekkel veszel körül, itt is megvilágítasz tiszta lelked fényével.

Mihelyt bizalommal fordultam hozzád, Te fölemeltél magadhoz s megmutattad kegyessed csarnokait — melyekbe ha járok, mindig rád találok. Már többé nem vagyok egyedül. Már többé nem félek a magánytól, mert tudom, hogy ha mindenek elfeledkeznek is, de Te nem feledkezel el én rólam.

Már többé nem érzem az idegen hely ridegségét, mert látom, hogy itt körültem mindenütt a Te gyermekeid vannak, akik nekem testvéreim és a Te akaratod szerint jóakaróim. Ime látom, hogy elenyészik szemem előtt a távolság, a messziség, a magasság, a mélység s engem összes embertársaimmal egybeolvaszt hitem és szeretetem, azáltal a szeretet által, amely Te vagy, jó Atya.

Dicsőítlek és tisztellek örök Isten Tégedet s nem feledem el soha, hogy ha mindenek idegenek lennének is, Te barátom, útitársam, segítőm és vezérem vagy s az is maradsz. Ebben a boldog érzelben imádlak szüntelen itt és minden helyen.
Amen.

Vasárnap estve.

Jó Isten, édes Atyám! Szívem előtt állok s keresem a szavakat, melyekkel bevészhetném táblájára a te nevedet, hogy valahányszor rátekintek mindig ott láthassam. De mielőtt ezt tenném, meg kell tisztítanom minden idegen névtől, minden folttól és homálytól. A mai nap ebben a szent munkában nagy segítségemre volt, mert gondjaimat félretéve, a Te szent országod törvényeit és szabályait fontolgattam. Átláttam jó Atyám, hogy meg van a hajdan megígért paradicsom, ott vannak a tiszta lelkek és azok, akik jót cselekedtek és a rájuk bizottakban hívek voltak.

Átláttam, hogy aki Te neked tetszésed szerint akar élni, annak nem szabad a vi-

lágiakban mélyen elmerülni. Mert Te ugyan erre a földre helyeztél minket, s ennek a világnak avattál polgáraivá, de a Te fiad által azt is tudtukra adtad, hogy senki nem szolgálhat két úrnak, nem szolgálhat Istennek és a világi gazdagságnak.

Nem, Istenem, én nem kívánok gazdagságot, sok kincsre nem vágyom, hiszen nékem mióta születtem nélkülözés és munka volt legtöbbszöri kenyerem, most pedig sok idő óta a néma magány hajlékom s mégis a múltért nem panaszolok, mert érzem s látom, hogy bölcsebben nem lehetett volna intézni sorsomat, mint ahogy Te intézted jó Atyám, irgalom Atyja.

Oh vajha egyben gazdagabb lehetnék, oh vajha Szívem jósága, áldozatkészsége, hűsége és türelme nagyobb lenne ezután, mint amilyen volt eddig. Vajha a munkát ne tehernek, hanem áldásnak tekinteném, s így többé ne jöne emiatt panasz ajakamra, mert ezzel is tisztább lenne a szívem, melyen legnagyobb ékesség a Te szent neved. Vajha helyzetemnek aggasztó gondjai soha se azt eredményeznék,

hogy Tőled eltávozzak, hanem, hogy hozzád közeledjék, s neked panaszoljam el keserveimet.

Vajha az emberek gyarlósága és önzése, melyek miatt sokszor kell szenvedni a gyöngének és az elhagyatottnak, a Te állandó szereteted előtt megszegyenülne és arra indítná őket, hogy hasonlóképpen igyekezzenek lenni Jézushoz és Te hozzád.

De oh ne engedd Istenem, hogy én mások felett mondjak ítéletet, hiszen hol van gyöngébb teremtmény nálamnál. E helyett leborulva kérlek, tisztítsd meg szívemet minden rossz érzéstől, minden gonosz vágytól s engedd meg, hogy annak tiszta tüzén neked tetsző hálaáldozat égjen, most és ezután is mindig, mert akkor én csöndes, nyugodt és megélegetett fogok lenni.

Istenem hallgasd meg könyörgésemet, őrizd meg életemet veszedelemtől, csapástól és hosszas szenvedéstől. Reménykedve kérlek, hallgass meg! Amen.

Vasárnap.

(Midőn elgyengülés miatt templomba nem mehet.)

Elhangzott a harang hívó szava, de a Te leányod én Istenem, nem indulhat szent házadba, mert testi ereje elfogyott, lábai meggyöngültek. A szép és nagy világ helyett itt a négy fal között telik le életem. Mindennap lassabban halad, mindennap kevesebb e szív verése. En már talán nem is vagyok erre a világra való. Gyermekeim, unokáim olyan kedvesek, olyan elevenek, mint a viruló tavasz minden életével. Úgy szeretem őket, mikor itt vannak körülöttem, s mégis most olyan jól esik nekem ez a csönd, mert ime most tied lehetek egyedül én édes Istenem.

Annyira erőt vett rajtam a jövő gondolata, hogy már úgy érzem, mintha jobb lenne innen elköltöznöm.

Egy szép hosszú élet terül el előttem s amint végig tekintek rajta, látom a tavasz virágát, a nyár dús kalászeit, és mintha érezném az őszi szél hervasztó lengedezését.

Milyen szép kép! Mennyi boldogság és mennyi fájdalom zajlott le rajta. Az ifjú-

ság tündérálmai oh be idvezítők voltak hajdan a kedves, jó szülők körében s a testvérek társaságában. Barátaim, a játszótársak, életem párja, csaknem mind elhagytak már, csaknem mind ott várnak a Te közeledben.

Jól látom örökéletű Atya, hogy sokat vétettem ellened, magam és enyéim ellen. Mennyire szeretném kitörölni azokat a sötét foltokat életem képéről! Mennyire más életet élnék most, hej de mind hiába, mert az óra sebesen jár, nem áll, nem vár senkire.

És én nem is bánom, és én nem is fájlalom, sőt inkább köszönöm, hogy adtad nekem ezt az életet s azt megszentelted áldásokkal, bővességgel is. Köszönöm, hogy engemet annyi szerető szívvel vettél körül, mert valóban oly nagy boldogság szerettetve lenni.

Nem tudom mennyit szántál még nekem, de én készen vagyok indulóra, mihelyt hallom hívó szódat. Azért engedd meg édes Istenem, hogy kegyelmedbe és jószágodba ajánljam az enyéimet, az én jóakaróimat s az összes embereket, mert

én jól tudom, hogy nélküled senki sem tud sem jó, sem boldog lenni. Én jól tudom, hogy szeretni is csak az tud, akit Te szeretsz.

Kezedbe ajánlom lelkemet, pihentesd meg testemet, áldd meg reményeimet és készíts nekem illő helyet a Te híveid seregében, hogy élhessek békességben itt és a jövő életben. Amen.

SZÁLLJ ISTENHEZ

Nyíljon ajkad hő imára
Az áldott nap mosolyára.
Fénye árad; fenn és alatt
Élet, öröm, hála fakad.
Oh jőj a regg órájában
Szállj Istenhez hő imában!

Ébredj, ébredj új erőre!
Szól a harang ébresztőre.
Kitől szeretet árad szét
Kéért az ajk imára kell,
Övé legyen egész szíved
Áld az eget, áld Istened!

AZ ÉLET ÚTAIN.

Templomba menéskor.

Hálát adok neked szerető jó Atyám, mennybéli Isten, hogy a Te templomodban imádságra leborulhatok. Imámba vegyülő sóhajom könnyítse meg keblem terheit; az orgona szelid hangja oszlassa azokat a nehéz gondokat, melyek az életben mindig nyomon kísérnek.

Vajha itt az öröm derüje és éltető mosolya fölvidámítana és megnyugtana abban az örök igazságban, hogy akik Téged szeretnek, azoknak mindenek javukra szolgálnak.

Engedd kegyelmes jó Istenem, hogy ebben az órában lelkemet szentelhessem a magasztos gondolatoknak. Engedd, hogy igéd varázsa alatt szálljon lelkem föl a magasba, hol a Te lelked titkait megismerheti. Engedd, hogy itt kerülje el szívemet minden rossz érzés, harag, vád és gyűlölet.

Adjad jó Atyám, hogy valamint én megbocsátom mindenkinek, amit vétett ellenem, úgy nekem is bocsásson meg